

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sămbăta

ABONAMENTUL

Pe un an 24 corone.

Pe șase luni 12 cor. — Pe trei luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului "Telegraful Român", Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

Să se adreseze Redacției "Telegrafului Român", str. Măcelarilor Nr. 45.

Scrisorile afanțate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Un șir cu litere mărunte pe-ură întâia oară 30 fil,

pentru a doua și a treia oară câte 20 fil.

Pentru inserate mai mari după învoială.

Două declarații

Chestiunea școlară, după semnele venite dela locuri autorizate, va fi pusă iarăși la ordinea zilei.

Atât ministrul de justiție Wilhelm Vázsonyi, cât și ministrul de culte și instrucțiune publică, contele Albert Apponyi, în ultimele ședințe ale comisiunii parlamentare pentru reforma electorală, au pus în vedere schimbări dela temelie în cât privește școlăle confessionale din statul ungar.

Cităm cuvintele ministrilor.

În ședința din 10 Martie 1918 ministrul Vázsonyi, vorbind despre garanțe culturale pentru asigurarea supremației maghiare, a zis:

«În loc de a căuta deslegarea problemei de naționalități în chestiunea dreptului electoral, poate ar fi mai bine, — cum au accentuat unii vorbitori în cursul acestor dezbateri, — să atribuim mai multă importanță ideii de a statifica fără amănare instituțiile pedagogice sau preparandile. (Aprobari vii și generale). Trebuie să le prefaceam în școlă de stat, fără nici o excepție, și fără a lua în seamă nici un fel de sensibilitate confessională.

«Pe terenul învățământului public, până când nu vom introduce pe toată linia învățământul public de stat, înainte de toate guvernul ungar trebuie înzestrat cu dreptul de a putea preface în școlă de stat, fără nici o motăvire, orice școlă, de orice categorie».

În ședința din urmă, înainte de Paști, ținută în 18 Martie, ministrul de culte și instrucțiune publică, contele Albert Apponyi, a declarat următoarele:

«Viitorul statului național trebuie asigurat cu puteri unite. Vederile, cu

raport la o politică națională mai energică și mai consecventă decât politica de până acum, s'au limpezit cu adevărat în cursul dezbaterilor din comisiunea parlamentară.

«Dar consolidarea statului național nu voesc s'o întezesc pe despoziție de drepturi.

«Greșala politice noastre naționale a fost, că a voit să impedeze numai în mod negativ lățirea curentilor contrare națunii.

«Schimbarea va porni așa, că de aici încolo direcția națională are să fie sprijinită în mod pozitiv prin propagarea puternică a sentimentului național unghuresc.

«Politica națională are să se afirme pe trei terene: pe teren militar, economic și cultural.

«Nu peste mult voi înainta camerei reformele, pe teren cultural politic, care vor servi scopurile statului național nu numai prin contrabalansarea instrucțiunii contrare națunii, ci și în mod pozitiv prin exploatarea intensivă a efectului educator al școlăi.

«În politica instrucțiunii publice sânt conștios tot mai mult de principiul, că trebuie să cerem în toate ramurile de învățământ, dela toată școlăle, și în deosebi dela institutele pedagogice (preparandi), să colaboreze în direcție pozitivă la educația cetățenească de stat, în scop de a-alcătui unitatea națională, unitatea culturală și morală.

«Nădăjduiesc că va succede să dăm o astfel de direcție politice culturale, care nu se poate închipui fără sporirea în mare măsură a puterii statului atât din punct de vedere al supravegherii, cât și a luării dispozițiilor spre atingerea scopului indicat».

Așa au vorbit doi domni miniștri ai guvernului actual ungar.

Ne vom lua voie, într'un număr viitor, a opune câteva observări acestor declarații ministeriale.

Ajutorarea familiilor celor duși în război

Prin ordonanța Nrul 480,000/917 a dlui ministru de honveze reg. ung. dată pe temeiul §-lui al art. de LXIII din 1917, s'a urcat ajutorul de război pentru familiile celor duși în război și s'a lărgit și îndreptățirea de a cere acest ajutor.

Deci se aduc la cunoștință măsurile, care se abat dela ordonanțele de până acum.

Conform §-lui 1 al ordonanței nouă vor avea drept de a cere ajutor de război, începând dela 1 Ianuarie 1918, și următoarele familii:

1. Al căror întreținător a plecat la război înainte de a începe războiul sau în cursul războiului, spre a face subiu militară regulată de 1, 2, 3 sau 4 ani.

2. Al căror susținător de familie a intrat de bună voie în serviciu militar, deși după legile militare n'ar fi fost obligat.

3. Al căror susținător de familie aparține unei legiuni de voluntari, care slujește armatei ca parte întregitoare.

4. Membrii de familie ai ofițerilor de meserie și ai ofițanților militației.

Cu abateri dela rândurile, care până acum sânt în vigoare, se pot împărtași de ajutor în temeiul ordonanței sus amintite:

1. Copiii creșcuți în casa celor porniți în război, precum și părinții celor porniți în război.

2. Copiii așezați din partea aziului de copii al statului în familiile celor plecați în război.

3. Femeea, care a trăit în căsnicia familiară cu cel pornit la război, deși n'a fost cununată cu el.

4. Persoana, pentru care, sau în favorul căreia, cel pornit la război pe temeiul unei rezoluții judecătorești e obligat a plăti bani de întreținere.

Cu bani de chirie pot fi împărtașite familiile care locuiesc în casa lor proprie, dacă această casă este însărcinată peste măsură cu datorie, și dacă au valoare condițiile de mai înainte cuprinse în §-ul al 4 al ordonanței ministeriale de honveze Nrul 480,000/917.

Toate familiile însă numai așa au dreptul de a cere ajutor de război, dacă au trebuință neapărată de acest ajutor.

Ajutoarele statorite pe temeiul ordonanței amintite, nu se vor mai socoti pe zi, ci pe lună, și se vor plăti înainte pe fiecare lună.

Statorirea dreptului de a cere ajutor se face de comisiile, care își dau părerea hotărâtoare asupra ajutoarelor de război, — contra cărora totdeauna se poate recura în termen de 15 zile, scoțite dela ziua comunicării, adresând cererea la primar împotriva comisiilor de reclamare cu privire la ajutorul de război. Împotriva concludsiilor comisiilor de reclamare nu se poate spela.

În ședințele comisiilor, care își dau părerea asupra ajutoarelor de război, se cheamă doi membri din familiile celor duși în război, care primesc ajutorul de război; aceștia au în ședință vot consultativ.

Acele familii, care cer a li se da ajutor nou, trebuie să se prezinte în persoană la primărie.

Pe lângă ajutorul regulat, familiile celor duși în război, în cazuri

FOIȘOARA

Tovarășul de drum

— De Andersen —

Sărmanul Ionică, oia foarte supărat. Tatăl său trăgea să moară și nu era chip să se școlă. În coliboaia lor se găseau numai ei doi. Afară întunec, oleul din lampă pe sfârșite, și lampă aproape să se stingă.

— Tu, dragă Ionică, și fost totdeauna bun și cuminte, zise bolnavul, — Dumnezeu bucul te va ajuta în viața ta.

Tatăl prîng înduratur, dar cu blândețe la fiul său, suspinând odată adănc și închise ochii pe vecie.

Când Ionică văzu pe părintele său rece și țepăn, plînsă amar. Perdute tot, nu mai avea pe nimeni. Nici mamă, nici frați, nici surori.

Sărmanul Ionică! Ingenunchi! Înaintea mortului și-și stropi cu lacrimi amara mâna rece... În sfârșit, ostenit de plîns, își închise ochii, capul și-l plecă pe dunga patului, și adormi.

În vis zări un lucru ciudat: I se păru că soarele și luna se închină în fața lui,

ear părintele său, voinic și sănătos, îl privește zîmbind. O fată frumoasă, împodobită cu o coroană de aur, îl întinde mâna, și tatăl lui grăiește astfel: «Vezi, ce mireasă frumoasă ai tu! Ea este cea mai mândră din miresele lumii».

Ionică se deșteptă, și atunci firește se stânse toate strălucirea și podoba. Tatăl său zăcea în patul rece, în jurul lui nu era afară de Ionică nimenea. Sărmanul Ionică!

A doua zi îngropat pe bunul părinte. Ionică mergea după sicriu. Acum nu mai putea să vadă pe ducele său tată, pe care atât l-a iubit. Auzi cum arunca pământ pe sicriul cutundat în groapă. Se uită în adănc și nu-și luă ochii d'acolo, până când gîia acoperă cel din urmă colț al sicriului. Îl dură nespuse despărțirea...

Risună cântarea: «În veci pomenirea lui, și Ionică tot mai plîngea. Plînsul pareă că-i mai ușură din lînistare. Razele soarelui luminau prin crengile arborilor, și când i-ar zice: «Nu te lînistă atât de mult, Ionică! Vezi, cerul e albastru și frumos! Tatăl tău este acolo sus, și se roagă lui Dumnezeu, să te scutească».

«Om bun am să fiu totdeauna», își zise Ionică, «tunci de bună seamă voi

ajunge lângă tatăl meu; ce bucurie, când ne vom vedea, cât de mult am să-mi povestesc! Câte are să-mi arete el! Să-mi spună tainele din lumea cealaltă, și să-mi învețe, întotdeauna cum m'a învățat pe pământ... Ce bucurie!»

Ionică pare că vedea toate lucrurile acestea, și suridea, era pe față îl curgeau lacrimile. Pasările se adunau pe castani și glăseau: Cîrîp! cîrîp! Ce veselie în cântecul lor! Cu toate că și ei veneau dela lînmormantare... Eie știu, că răposatul e fericit în cer, unde își primește răsplata faptelor bune pămînteste.

Ionică văzu, cum sbîrură păserele de pe arbori și se pierdură în depărtări albastre. Și-l apucă și pe dănsul durul de călătorit...

Mai înainte de-a plecă, ciopli o cruce mare de lemn și o pusă d'asupra mormântului fericitului său părinte. Mormântul era împodobit cu flori așezate de străinii cîniști, cari iubiseră pe răposat.

În dimineața următoare Ionică își luă merindele și o biată moștenire de o sută de corone și călî-vă bani mărniți, îl puse în pungă și porni în lume. Trecu prin cîmter, se rugă la mormântul tatălui său și zise: «Rămăi cu Dumnezeu, iubite tată!

Om bun și de omenie am să fiu totdeauna, și Dumnezeu mă va ajuta». Și s'a dus.

Cămpia cu flori, pe unde trecă Ionică, se răcoarea în bătea unui vântuleț. Florile își pleacă capetele, ca și când i-ar spori: «Bine ai venit, voinice, între noi! Așa-i, că-i frumos pe-aiți?»

Dar Ionică își întoarse ochii spre sat, să-mi mai vadă odată.

Turnul bisericuții din deal se ridică de asupra caselor. Lui Ionică i se părea, ca și când dela ferestrele altărilor i s'ar face semne cu mâna să alba mult noroc la drum.

Pornind înainte se gândi, căte lucruri frumoase are să vadă în lume. Și eată-a acum prin locuri, unde n'a mai umbliat și nu cunoștea pe nimeni.

Noaptea întâi o petrecu într'o șură de fân, alt loc n'a căpatat; dar el fu mulțumit cu alăta și dormi ca scaldat. Soarele se ridicase de câteva sulie, când tinerul se deșteptă.

Era Diminecă și clopotele chemau pe credincioși la biserică. Porni și el cu lumea cealaltă. A cântat și s'a nimerit să asculte o predică bună.

extraordnare, cum sânt cazurile de moarte, cazurile de boale, de naștere, de foc etc. pot primi din partea oficiului de îngrijire pentru cei duși în război și un ajutor extraordinar de K 50 până la K 200. Spre a fi împărțit de ajutor extraordinar, trebuie să se facă în fiecare caz anunțare bine motivată.

Cel ce la împărțirea de ajutor și în cursul folosirii aceluia a arătat date ce nu corăspund adevărului, sau rețace date pe rând, se pedepsește cu închisoare până la 15 zile și amendă până la 200 corone.

Problemele viitorului

O interesantă corespondență din capitala română a publicat Gazeta din Brașov în fruntea numărului său de Sâmbătă în 23 l. c.

Iată corespondența aceasta:

Unul din prelații români, care a fost totdeauna aderent al unei înțelegeri între România și Ungaria, a declarat următoarele despre pacea cu România și cele mai apropiate probleme ale viitorului:

Poporul român a fost sedus înainte de toate de Filipescu, fostul ministru de război al României, care cum se știe, a stat în intime relațiuni cu antanta. Filipescu a cercetat Petersburgul și frontul francez, și după aceea s'a reintors, a umplut Țara cu laude la adresa francezilor și englezilor. Brătianu, care a urșurat pe nedrept moștenirea politică a marelui său tată, a stat parte sub influința lui Filipescu, parte sub influința lui Take Ionescu, dar mai ales Constantin Mille, agentul plătit al englezilor, a exercitat o influență deosebită asupra caracterului șovălnic al acestui politician slab de voință.

În 1915 câțiva români din Ungaria au cercetat pe Brătianu la București și au încercat să-l clarifice, că păstrarea neutralității din partea României este de interes deosebit pentru România și din punctul de vedere al românilor din Austro-Ungaria, credincioși statului lor, și bărbați serioși au invocat argumente convingătoare, că aspirațiile asupra Ardealului nu se pot realiza nici odă, și că România numai stând în relațiunile prietenești cu monarhia se poate desvolta.

Distinși bărbați de stat ai României, Carp, Marghiloman, Stere, cari au recomandat regelui Ferdinand cooperarea alături cu monarhia, au susținut cu toată însuflețirea stăruințele pacifice ale românilor din Un-

garia; dar Brătianu ajunsese deja de pe atunci sub influința inoșică a ambasadorului rus Pok'evski, și domitorul isticer a fost o jucărie în mâna acestuia sau violent.

Poporul român doră să se desvolte și să se îmbogățească și era mulțumit cu abundența, care rezulta din neutralitate, și orice ar fi preferat, numai războiul nu. Însă momentul tragic a sosit, și acum România trebuie să ispășească păcatele conducătorilor săi.

Tratatule de pace privesc exclusiv diplomația, altceva nu se poate amesteca în ele. Guvernul Marghiloman înseamnă deja pacea, ba chiar mai mult: înțelegerea în viitor, căci nu încapе îndoaială, că mai curând sau mai târziu va intra în guvern și înțeleptul bătrân P. Carp, și activitatea noului guvern este o garanță pentru asigurarea unei înțelegeri armonice între cele două state avizate unul la altul.

Nu știu ce condiții se vor stabili în castelul de Cotroceni. Însă este sigur, că tratatul se va încheia în spiritul unui pacifism sincer. Din punctul de vedere al viitorului va fi foarte de dorit, ca Ungaria să abă la București reprezentanți consulari deosebiți pentru interesele sale comerciale, economice și culturale, iar România asemenea să caute legăturile nemijlocite cu Budapesta. Ar fi de însemnată crearea unei cadrele la București pentru limba maghiară și realizarea principiului de reciprocitate pe acest teren.

Comercil și industria ungară trebuie să cucerescă teren în România, și știința și literatura trebuie să-și găsească locul său.

Când vor dispărea duhurile rele ale României, cari au provocat nenorocirea Țării, guvernul ungar să facă tot posibilul, să câștige preținia sinceră a poporului român, ceace nu va fi greu.

Cea mai ideală rectificare de graniță va fi, dacă Ungaria și România se vor putea înțelege reciproc.

Din România

Cabinetul Marghiloman. — Demobilizarea.

Noul guvern constituit de d-l Marghiloman se compune astfel:

AL Marghiloman, președinte de consiliu, ministru de interne și ministru ad interim la domenii.

C. C. Arion, ministru de externe.

Generalul Hârjea, ministru de război.

C. Meisner, ministru de industrie și comerț și ad interim la lucrările publice.

D. Dobrescu, ministru de justiție.

S. Mehedinți, ministru al cultelor și instrucțiunii publice.

M. Săulescu, ministru de finanțe.

C. Garofid, secretar general al ministerului de domenii.

Secretar general al ministerului de finanțe a fost numit Andrei Cotteanu.

C. Mitilescu a fost numit secretar general al ministerului de interne.

Țigara-Samurcaș a fost numit prefectul poliției capitalei, și

I. Bărbulescu, director al siguranței generale, în locul lui Panaiteșcu.

Demobilizarea celor 8 divizii ale armatei române care au a firmirise la vatră, conform preliminarilor păcii, a început și continuă regulat.

În teritoriul ocupat au și sosit numeroase trupe demobilizate. Oțterii și soldații demobilizați au fost puternic impresionati de starea satisfăcătoare pe care au găsit-o în teritoriul ocupat. Toate știrile tendențioase, care arățătorii războiului răspând au în Moldova, cu privire la situația din teritoriul ocupat, și cari găseau crezare la naivi și lesne crezătorii, se demască acum față de demobilizații veniți acasă.

Știrile războiului

Ludendorff. — Pierderile. — Bombardamentul Parisului. — Cu putere irezistibilă.

Generalul Ludendorff a dat unui corespondent de război următoarele informațiuni:

Lupta pe frontul vestic se desvolta încetam cum s'a așteptat. Am reușit să schimbăm războiul de poziții în război pe câmp deschis, unde cel ce are totul împotriva sa, și unde cel ce se apără, se poate scuti în pozițiile sale puternice, clădit înainte cu lămi de ținte, englezii întrebuntesc miratelorile cu multă istețime; cu toate acestea infanteria noastră dă navală nelincricată și le ocupă fără nici o încredere artilleristică. Pregătirile de luptă ale germanilor, a zis Ludendorff, au durat trei luni.

Agenta Wolff anunță: Armatele germane înaintază glorioș, în lupte necurate, spre vest. Pierderile sângeroase ale englezilor și ale ajutorilor lor s'au dat, sânt enorme și întrec toate cifrele de până acum. *Nici în Rusia, nici în Italia nu s'au pomenit atâtea zerfete ca acum.* Faptul se explică din rezistența vânoasă a brijilor, susținută de contrapartida americană. Perderile *unsemnate germane* se atribuie mai ales negriilor aproape zilnice, sub adăpostul căreia trupele germane s'au putut apropia adeseori neobservate până la pozițiile engleze.

Bombardamentul Parisului se descrie în ziarul englez Daily Mail astfel:

Parisul a suportat astăzi (Marți) al treilea bombardament. Tot la 5 minute se cutremurau văzduhul, și izbescie câte-o graniță în oraș. Poporului englez este căt de post de neliniștit, căci granatele nimeresc totdeauna clădiri. Astăzi dem neată s'au prăbușit un mare magazin de comerț. Cu asemenea tunuri nu va fi mirare, dacă ger-

mani vor bombardă odată dela Calais orașul Londra.

Se afirmă, că tunurile aceastea bat la distanță de peste 100 chilometri.

Al doilea capitol al marelui lupte de pe frontul vestic s'a început prin cucerirea localităților Lihos, Royei, Noyon, care se află la depărtare de 80 chilometri de Paris. Albului, la distanță de 30 chilometri de Amiens, de asemenea a ocupat.

Armatele germane, după raportul de Miercuri seara, pînărind de ambele laturi ale râului Somme.

Agenta Havas comunică din Paris: Lupta cumplită durează acum de șase zile între Scarpe și Aisne. Puterile germane, întărite neîntreput cu divizii noau, stau neșicite în lupte continue, dăruindu-și înaintea și acum, dar înaintarea se se face cu mult mai încet, decât în zilele precedente.

Presa engleză, de când trupele germane au intrat în Bapaume, este mai puțin optimistică, socotind că *junătate* din armata engleză din Franța este bătută.

Trupele victorioase ale principelui moștenitor *genaral străbătut cu putere irezistibilă și au ocupat orașul Montdidier.*

Bucătirile de tun se au la Paris. Icoana Parului de astăzi amintește zilele sale triste din 1914, când guvernul francez a fost necesitat să fugă la Bordeaux.

Englezii în strămoare

Anglia s'a încredințat, că submariniele germane sânt o adevărată amenințare a condițiilor de viață ale poporului englez. Optimismul lui Lloyd George, că se vor găsi mijloace pentru a zădărnici opera de nimicire a submarinilor, s'a arătat nelătmemat.

Primul amiral al flotei engleze, care vede mai bine situația și periculul submarinilor, rugat pe Lloyd George să nu mai stărnească nădejdi false în sinul înțelegerii.

Lloyd George tot crede, că se vor construi mai multe vapoare în America și în statele înțelegerii, decât numărul vapoarelor ce le vor scufunda submariniele germane. Și iată, că Anglia printr-un raport oficial, trebuie să mărturisescă că s'au înșelat în socoteliile ei; căci: În Noembrie anul trecut au fost construite 22 vapoare nouă, dar au fost scufundate 48; În Decembrie au fost gata 20 vapoare nouă, dar au fost scufundate 57; În Ianuarie au fost gata 11 vapoare nouă, dar au fost scufundate 43 vapoare.

Ce reiese din aceasta? Că împuținarea vapoarelor înțelegerii prin acțiunea submarinilor germane nu poate fi paralizată prin construcțiuni nouă.

În loc de 6 milioane tone vapoare, căt a pus în vedere America, ea nu poate trimite decât 2 milioane. Acesta înseamnă o mare pierdere pentru Anglia, care nu-și poate aduce mijloace de trai, cât se bucură întru a stămpăra foamea maselor.

Ministrul de agricultură englez Prothero a zis:

«Hrana a ajuns minjinoșea cea mai importantă a războiului. Avem bombe de

Foaie verde

— Din popor —

Foaie verde, foae lata,

Periu tine, mândră fată,

Seniu o carte cu suspin,

Ca dorul să-mi alina.

Parcă văd stătuțul meu,

Prezum văd pe Dumnezeu;

Parcă văd în chin și vai,

Ca om căzută din rai;

Lară e înstrănutat

De tot ce-am lăsat în sat...

Și te rog, pe frunză lăta!

Să-mi răspunde după oală!

Ce mă fac la noi în sat,

De când cu m'am departat:

Maicele

'Nristatele,

Fetele

Drăguțele,

Copilași, dragălași,

Ca glasul de ingerazi?

Și de-o fi pace să fie,

Să-mă aștepți cu bucurie,

Cum aștepți un pețitor,

La față ca un bușor,

Și la inimă cu dor.

Iacob Bratu.

cătuși de pușin; știa bine, că morții nu fac rău nimănui. Tînărul ști, că mai de grabă omul viu și stricat face rău, și niciodată omul mort.

Doi oameni, stricați de feul acesta, stăteau lângă sicriu. Rai erau amândoi, căci nici pe cel mort nu l'ăsuu în pace, ci aveau de gând să-l ridice din sicriu și să-l arunce afară.

— Lăsați în pace pe bietul răposat! Fapta voastră ar fi păngărirea mortului; lăsați-l să odihnească în numele Domnului zise Ionică.

— Nemerucite! Ce-ți pasă ție? — răspunsură prăpădiții. — El ne-a înșelat. A cerut dela noi banii împrumut, și nu ni-a plătit datoria. Acum eată-l mort, iar noi rămăși păgubiți! Voim să ne răzbumăm, să-l aruncăm afară, ca pe un cănel!

— Am o sută de corone, — zise Ionică. — Atăta-i moștenirea mea întreaga; v'o dau bucuros vouă, dacă făgăduiți pe sufletul vostru, că nu va atingeți de mortul acesta. Eu mă voi feriți și fără banii. Am mîni tari, sânt sănătoși, și Dumnezeu mă va ajuta.

— Bine! — ziseră cel doi, — dacă ne dai o sută de corone, sântem mulțumii, și nu mai avem nimic cu mortul.

Primirii coroanelor, răsără mult de bu-nătales lui Ionică și plecară.

Ionică puse la loc sicriul, îi așeză capacul, roși o rugăciune, după a că-l luă rămas bun dela mort și leși într-o păduře mare.

De-alungul pădurii cărarea se lumina de lumina lunei, în jurul lui zine mîrșălu jucas prin aer, fără a se turbura când văzura pe tiner, care era om bun ca pânea. Când trecu de odănoare, la spite răsună un glas puternic de bărbat: — Stai, pretine! Unde te duci?

— În lumea mare! răspunde el. N'am tată, n'am mamă, sânt copil sărman; dar socotesc că Domnul din cer nu mă va părăsi.

— Mă duc și eu în lume, și am să merg cu tine, să-ți viu tovarăși de armă, dacă mă primești, — răspunde omul străin.

— Bucurosi! — zise Ionică, și merseră mai departe.

Ionică, dela o vreme, băgă de samă, că tovarășul este mai cuminte și mai păit în toate, de căt el. Se vedea că străinul călătorise și învățase mult.

(Va urma)

„POPORUL“

:-:- Institut de credit și cassă de schimb, societate pe acții în (Săliște) Szelistye. :-:-

Convocare.

P. T. Domnii acționari ai institutului de credit și cassă de schimb „POPORUL“, societate pe acții, se convoacă la

a X-a adunare generală ordinară,

care se va ține în 8/21 Aprilie 1918 la 2 ore p. m., în sala școlii gr. ort. din loc cu următoarea

Ordine de zi:

1. **Constituirea adunării, constatarea acționariilor prezente și a voturilor.**
2. **Raportul direcțiunii.**
3. **Prezentarea bilanțului pe anul 1917, raportul comitetului de supraveghere și darea aprobătorului direcțiunii și comitetului de supraveghere.**
4. **Impărțirea profitului curat.**
5. **Intregirea membrilor direcțiunii prin alegere.**
6. **Alegerea unui membru în comitetul de supraveghere.**

Domnii acționari, cari doresc a lua parte la această adunare cu vot decisiv au să depună acțiunile eventuale documentele de plenipotență la cassa institutului nostru cel puțin cu 48 ore înainte de deschiderea adunării (§ 17 din statute).

Pentru cazul că numărul acționarilor și al acțiilor depuse nu ar fi suficient pentru aducerea de concluzie valide, prin aceasta se convoacă o altă adunare generală pentru ziua de 15/28 Aprilie 1918 tot la orele 2 în sala școlii gr. ort. din loc cu aceeași ordine de zi, când se vor aduce concluzii valide fără considerarea numărului acționarilor, al acțiilor reprezentate și a voturilor.

Săliște, la 16 Martie 1918.

(67) 1—1 Direcțiunea.

Active.		Contul Bilanț la 31 Decembrie 1917.		Pasive.	
	K f		K f		K f
Bani în numerar	28,608.37	Capital societății 1600 acții à 100 Cor.	160,000.—	Fond de rezervă	33,000.—
Cassa de păstrare postală	8,740.59	Fond special de rezervă	5,398.32	Fondul fid. de curs la efecte	40,398.32
Monete	14,759.34	Depuneri spre fructificare	368.50	Diferența neridicăată	738,769.21
Acții dela bănci	3,199.—	Interese dela imprumuturi personale	3,784.—	Profit transpus din 1916	3,600.—
Efecte de stat	80,835.—	Interese dela concurrent	20,399.13	Profit din 1917	6,621.27
Casa institutului	19,000.—	Interese după efecte și acții	2,172.94		
Cambii de banca și ipototecare	197,655.12				
Imprumuturi ipototecare	124,097.40				
Imprumuturi de credit personal	10,842.54				
Imprumuturi de cont-curent	461.90				
Debitori	4,684.68				
Mobiliar	500.—				
Interese restanțe	10,864.38				
	966,348.28				966,348.28

Spese.		Contul Profit și Pierdere.		Venite.	
	K f		K f		K f
Interese după depuneri spre fructificare	27,509.68	Profit transpus din 1916	3,600.—		
10% dare după interese de depuneri	2,750.90	Interese dela cambii	10,335.32		
Salare	6,219.96	Interese dela imprumuturi ipototecare	10,108.78		
Sporez încălțit, luminat, registre, porto	1,188.96	Interese dela imprumuturi personale	415.33		
Marci de prezență	292.—	Interese dela concurrent	20,399.13		41,258.56
Dare directă și ancuri	2,939.33	Interese după efecte și acții	2,172.94		4,000.—
Profit transpus din 1916	3,600.—	Provizioni și diverse venituri	2,172.94		2,172.94
Profit din 1917	6,621.27				50,821.50
	96,621.50				96,621.50

Szelistye (Săliște), la 31 Decembrie 1917.

Pentru contabilitate: Traian Chipără m. p.

DIRECȚIUNEA:

Dr. Nicolae Petra m. p., președinte. Nicolae Soră m. p., cassar. Ioan Barbu m. p. Iordachie Roșca m. p.
Dumitru Bancu m. p. Ilie Mărtin m. p. Dumitru Ghibu m. p. Dumitru I. Comșa m. p.
Ioan Bratu m. p. Ioan D. Bărsan m. p. Nicolae Lupaș m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghere am examinat conturile prezente și le-am aflat în consonanță cu registrele principale și auxiliare ale societății.

Szelistye (Săliște) la 24 Martie 1918.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIERE:

Nicolae Oprean m. p., președinte. Danil Moisin m. p. Oprea Soră m. p. Danil Bărsan m. p.

Nr. 78/1918 (66) 1—3

Concurs repețit.

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a din Măruș, protopopiatul Brașov, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sunt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotației dela stat.

Concurenții își înainteză cererile, înscrise cu documente prescrie, la subscrisul oficiu în termenul arătat și să se prezinte în vre-o Duminică sau sâmbătă în biserică, cu prealabila încuștințare a subscrisului, spre a oficiu, a cănă sau a predica.

Brașov, în 2 Martie 1918.

Oficiul protoposop ort. rom. al traciului Brașov, în conțelegere cu comitetul parohial.

Vasile Stetea,
admin. protopop.

Nr. 66/1918 (65) 2—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă bolnăvicioșul paroh Leon Buzdug din parohia de clasa I (primă) Boreghesen, în protopresbiteratul Bistriței, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sunt lumătate din toate venitele sistematizate în acea parohie, cu observarea că refilind de prezent nici porțiune canonică ca dotație preoțească și nici casă pentru capelan, cel ales va trebui a se îngrijii de cortel din al său.

Reflecțanii calificați ori cu îndreptățire își vor înainta cererile înscrise conform normelor în vigoare la oficiul protopresb. ort. rom. în Betzerce—Bistrița, putând pe lângă stricta observare a regulamentului pentru parohii și cu prealabila încuștințare din partea oficiului protopresb. a se prezenta, în vre-o Duminică sau sâmbătă în comună, și cântând, predicând ori servind, să facă cunosțință cu poporul.

Bistrița, 21 Februarie 1918.

Oficiul protopresbiterat ort. rom. al traciului Bistrița în conțelegere cu comitetul parohial.

Gregorin Pletosu,
protopop.

Nr. 478/917 (59) 3—3

Concurs.

Cu provocare la ordinul Ven. Consistor din 31 Octomvrie a.c. Nr. 7630 Bis, se publică concurs nou pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Bucium-Sat, traciul protopresbiterat al Abrudului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post, sunt cele fasonate în coala B pentru întregirea dotației dela stat.

Concurenții își vor înainta petițiile, înscrise cu documente prescrie de lege, subsemnatului oficiu în termenul deschis, și cu observarea regulamentului să se prezinte în vre-o Duminică ori sâmbătă la biserică spre a cănă, cuvântu sau a servi sf. liturgie și a face cunosțință cu poporul.

Abrud, la 6 Noemvrie 1917.

Oficiul protopresbiterat gr.-or. rom. al traciului Abrud în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popovici,
protopop.

◆◆◆◆◆
Cepsoară (arpăgiță) se află de vânzare în Sibiu, Strada Cisnădiei Nr. 30. — Pentru negustori preturi convenabile. (63) 3—3

A apărut și se află de vânzare la Bibliotecă: Arhidiecezănă din Na gzyseben—Sibiu:

Tipicul bisericii ortodoxe

Intocmit pentru trebuințele proștorilor români și ale elevilor seminarialilor

de
Aurel Popovici,
dubovnic-econom seminarial, instructor de cântări bisericesti și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezăn prin decizul din 21/VI 1918. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor. plus 50 fil. porto, recomandat.

Cumpărați și cetii

Calendarul de buzunar

pe anul 1918

al Tip. „Poporul Român“ din Budapesta.

Cel mai elegant și mai dragă calendar apărut anul acesta, de folos pentru soldați, economi, liniști, studenți, proși, învățători, cuprinzând un bogat material literar, poezii din răsbot, povești, nuvele, îndrumări, mășuri și legi nouă, despre ajutorul de stat, despre scutirea de impozite de fren, despre nouăle ordinațiuni dale de guvern în chestia bucatelor, creșterii porcilor. Căi soldați pot fi retrași de pe front, sosirea trenurilor, căli alegători români vor fi în Ardeal. Apoi povestiri de toată frumusețea: «Preșeurile Pălăriei», de d-l Iulian Popa; «Inelul țigănului»; Poezii: «Viața», «Mi-e frate»; «Să dus a mea mândrușă». Sături practice pentru economi și soldați. Multe chipuri. Prețul numai 1 cor. 30 fil. cu porto cu tot.

Comandați că de iute, alifsei se vând toate, la «Poporul Român», Budapesta VII, Ilika utca 30. (27) 10—10

A apărut și se află de vânzare la Bibliotecă arhidiecezănă:

Conțurarea omului cu Dumnezeu.

Predici

de
Mihal Păcățian,
protopresbiter

și alți proși din presbiteratul B. Comloșului.

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.

A apărut și se află de vânzare la Bibliotecă arhidiecezănă:

Despre caritatea creștinească.

Trei predici

de
Abatele Metodiu Zavoral.

Preșuri: 30 flieri plus 10 flieri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

Vițe de vie nobilitate

Vițe de vie americane, cu și fără rădăcină, în diferite și cele mai bogate soiuri veritabile, pe lângă garanție, furnizează o firmă solidă și cunoscută de mulți ani:

Prima plantațiune de pe Târnavae pentru nobilitarea viței.
(Kokelthal Erste Rebenveredlungsanlage)

4—10 (58) Proprietar:

Fr. Kaspari Medjaș, în Ardeal.

Requisite de scris se pot procura de la Bibliotecă arhidiecezănă